

Startside>Pengekrav>Småkrav

På det civilretlige område vil verserende sager og sager, der er indledt inden overgangsperiodens udløb, fortsætte i henhold til EU-retten. E-Justice-portalen vil – i overensstemmelse med en aftale med Det Forenede Kongerige – fortsat indeholde relevante informationer vedrørende Det Forenede Kongerige indtil udgangen af 2024.

Småkrav

Gibraltar

1 Findes der en særlig procedure for mindre krav?

1.1 Procedurens anvendelsesområde, beløbsgrænser

På Gibraltar har den øverste retsinstans (Supreme Court) kompetence i småkravssager, der behandles efter den såkaldte småkravsprocedure. Småkravsproceduren anvendes ved krav, der beløbsmæssigt ligger under grænsen på 10 000 GBP. Beløbsstørrelsen er imidlertid ikke den eneste faktor, der tages hensyn til. Af andre forhold af betydning kan nævnes sagens art og omfanget og typen af forberedelser, der kræves af hensyn til en passende sagsbehandling. Under visse omstændigheder kan enkle sager, som vedrører beløb på over 10 000 GBP, behandles efter småkravsproceduren, forudsat at både sagsøger og sagsøgte er enige herom.

Når dommeren træffer afgørelse om, hvorvidt sagen skal behandles efter småkravsproceduren, eller den skal behandles under den normale procedure, tager dommeren ikke kun hensyn til sagsøgerens og den sagsøgte synspunkter, men også følgende faktorer:

det omstridte beløb – som under normale omstændigheder ikke må være over 10 000 GBP

sagens art – der vil normalt være tale om forbrugersager (f.eks. i forbindelse med varesalg, fejlbehæftede varer eller konstruktionsfejl), erstatningssager i forbindelse med ulykker, tvister om, hvem der ejer et gode, og tvister mellem lejer og udlejer om reparationer, indskud, manglende lejebetaling osv., men ikke om overtagelse eller udsætning.

Når dommeren afgør, hvorvidt en sag skal henvises til småkravsproceduren, vil han desuden tage hensyn til omfanget og arten af de forberedelser, der kræves af hensyn til en passende sagsbehandling. Herudover bør dommeren være opmærksom på, at det er hensigten, at denne procedure skal være så enkel, at folk selv skal kunne føre deres sag uden brug af en advokat, hvis de ønsker det. Kravet må f.eks. kun kræve et minimum af forberedelse forud for den endelige behandling. Sager under småkravsproceduren forudsætter normalt ikke, at der føres en række vidner, eller at der tages stilling til vanskelige retsspørgsmål.

Hvis kravet er på under 10 000 GBP, men vedrører personskade eller manglende vedligeholdelse af boliger og skader som følge af den manglende vedligeholdelse, kan sagen ikke henvises til småkravsproceduren, medmindre de krævede beløb for personskade, manglende vedligeholdelse og skade ikke hver især er på over 1 000 GBP.

For sager på over 10 000 GBP, som behandles efter småkravsproceduren, gælder der særskilte regler for omkostningerne. I disse tilfælde vil den part, der vinder sagen, kunne kræve, at modparten betaler omkostningerne, inkl. honorar til advokat. Disse omkostninger må dog ikke overstige det beløb, der ville være blevet tildelt, hvis sagen var blevet behandlet i en fremskyndet procedure. Der gives flere oplysninger om omkostninger nedenfor.

1.2 Anvendelse af proceduren

De fleste sager op til 10 000 GBP behandles under småkravsproceduren, men dette sker ikke automatisk. Når dommeren beslutter, hvilken procedure en sag skal afgøres under, sker det under hensyntagen til parternes synspunkter. Selv om det beløb, der er uenighed om, er på under 10 000 GBP, kan dommeren vælge at behandle sagen efter den almindelige procedure i stedet for småkravsproceduren.

Når et krav anfægtes, får sagsøgeren udleveret en kopi af den sagsøgte redegørelse. Parterne skal også udfylde et spørgeskema — et såkaldt "allocation questionnaire". Oplysningerne, som parterne angiver i spørgeskemaet, anvendes af dommeren til at beslutte, hvilken procedure der bedst egner sig til sagens behandling. Hvis parterne mener, at sagen er at betragte som en småkravssag, der skal behandles efter småkravsproceduren, skal det angives i spørgeskemaet. Selv om både sagsøgers og sagsøgte synspunkter tages i betragtning, er det imidlertid dommeren, der vælger procedure.

Som angivet ovenfor kan dommeren beslutte, at en sag på under 10 000 GBP skal behandles efter den almindelige procedure. Beslutningen herom træffes ved sagens start.

Dommeren har beføjelse til at overføre en sag fra småkravsproceduren til den almindelige procedure, hvis han finder det berettiget. I de tilfælde, hvor en sag under småkravsproceduren senere flyttes til en anden procedure, falder omkostningsbestemmelserne for småkravsprocedurer bort, samtidig med at sagen overføres til en anden procedure. Når en sag overføres til en ny procedure, træder omkostningsbestemmelserne for fremskyndede eller flersporede procedurer i kraft.

1.3 Blanketter

Der anvendes specifikke formularer i småkravsproceduren, og det er obligatorisk at anvende dem.

For at sagen kan indledes, skal sagsøger udfylde Formular N1; i formularen angives det, hvordan den skal udfyldes af henholdsvis sagsøger og sagsøgte. Når sagsøger har udfyldt formularen, skal der udfærdiges et eksemplar til sagsøgerens eget brug, til retten og til hver af de sagsøgte. Retten påtager sig at sende formularen til de sagsøgte. Yderligere oplysninger findes på siden "Sagsanlæg".

Hvis kravet anfægtes, fremsender retten en kopi af sagsøgte redegørelse til sagsøgeren og et spørgeskema (allocation questionnaire) til begge parter.

Hvis dommeren beslutter at behandle sagen efter småkravsproceduren, får parterne af retten tilsendt en formular N157 (meddelelse om behandling efter småkravsproceduren), hvori det oplyses, hvornår sagsbehandlingen finder sted, og hvad der skal ske forud.

Når det omstridte beløb er på over 10 000 GBP, og begge parter har indvilget i at få sagen behandlet efter småkravsproceduren, fremsender retten en formular N160 (meddelelse om behandling efter småkravsproceduren (med begge parters billigelse)). På formularen er det angivet, hvornår behandlingen finder sted, og hvad der skal gøres forud.

Når dommeren beslutter, at en sag kan behandles udelukkende på grundlag af skriftligt materiale, dvs. uden retsmøde, sender retten parterne en formular N159 (meddelelse om en sags behandling efter småkravsproceduren (uden retsmøde)). Samtidig angives en frist for, hvornår sagsøgeren eller den sagsøgte skal meddele retten, hvis han/hun har indsigelser mod, at sagen udelukkende behandles på grundlag af skriftligt materiale. Gør en af parterne indsigelse, vil kravet blive behandlet under et retsmøde. Dommeren kan vælge at fortolke manglende svar som samtykke.

Hvis ingen af parterne var til stede eller repræsenteret under retsmødet, kan taberen anvende formular N244 (application notice) til at få afgørelsen ophævet.

1.4 Retlig bistand

Det er hensigten, at småkravsproceduren skal være så enkel, at parter, der forsvare sig selv (benævnt "litigants-in-person"), uden besvær kan forstå procedurerne. I de tilfælde, hvor enten sagsøgeren eller den sagsøgte repræsenterer sig selv, tager dommeren hensyn hertil og leder sagen på en sådan måde, at denne part kan forstå, hvad der foregår, og hvad der processuelt kræves af parterne.

Sagsøgere eller sagsøgte, som vælger ikke at have nogen advokat, kan under retsmødet vælge at lade sig ledsage af en person, som taler på hans/hendes vegne. En sådan person kaldes en lægrepræsentant og vælges egenrådigt af den pågældende sagspart og kan f.eks. være en ægtefælle, en slægtning, en ven eller en rådgiver. Ideelt bør lægrepræsentanten ikke optræde som vidne. En lægrepræsentant kan ikke deltage i et retsmøde uden den person, som han repræsenterer, medmindre retten har givet sin tilladelse til, at lægrepræsentanten repræsenterer sagens part, uden at denne er til stede.

Det kan undertiden være vanskeligt for rådgivningskontorer at stille personale til rådighed som lægrepræsentanter, hvorfor det anbefales, at man som part i en sag kontakter dem så hurtigt som muligt, hvis der er brug for deres hjælp. Rådgivningskontorerne meddeler parterne, om de kan yde bistand eller ej.

Nogle lægrepræsentanter arbejder kun mod betaling, og sagsparten bør derfor orientere sig om det præcise beløbs størrelse. Hvis lægrepræsentanten optræder ukorrekt, kan han af dommeren blive bedt om at forlade retsmødet.

Sagsparten er ansvarlig for, at den af ham udpegede lægrepræsentant får sit honorar, selv i tilfælde hvor han vinder sagen. Det bør derfor overvejes, om udgiften hertil står i forhold til kravets størrelse. Endelig sker det, at lægrepræsentanter, som tager betaling for at hjælpe, ikke er medlem af en faglig sammenslutning, og hvis sagsparten ikke er tilfreds med den ydede bistand, er der således ikke noget regulerende organ at klage til.

Yderligere hjælp tilbydes handicappede sagsparter. Hvis en sagspart har et handicap, der gør det vanskeligt at møde op i retten eller at kommunikere, bør vedkommende kontakte den pågældende ret, som eventuelt vil være i stand til at hjælpe.

1.5 Regler for bevisoptagelse

Småkravsprocedurerne er meget mere uformelle, og de strenge regler om bevisoptagelse gælder derfor ikke. Småkravsproceduren er beregnet på ukomplicerede sager vedrørende mindre beløb. Det står derfor retten frit at vælge den fremgangsmåde ved retsmødet, som den finder rimelig. Retten er ikke forpligtet til at foretage afhøring under ed, og dommeren kan, hvis det vurderes at være berettiget, vælge at begrænse brugen af krydsforhør. Dommeren skal dog begrunde beslutningen om at begrænse brugen af krydsforhør. Dommeren kan vælge at stille spørgsmål til enkelte eller alle vidner, inden andre får mulighed for dette.

1.6 Skriftlig procedure

Hvis dommeren skønner, at der ikke er behov for et retsmøde, men kun skriftlig dokumentation, vil retten underrette sagens parter ved hjælp af formular N159 (se ovenfor). I meddelelsen angives en frist for, hvornår sagsøgeren eller den sagsøgte skal meddele retten, hvis han/hun har indsigelser mod, at sagen udelukkende behandles på grundlag af skriftligt materiale. Gør en af parterne indsigelse, vil kravet blive behandlet under et retsmøde. Dommeren kan vælge at fortolke manglende svar som samtykke. Hvis ingen af parterne gør indsigelse mod dommerens afgørelse om ikke at afholde noget retsmøde, kan sagen behandles udelukkende skriftligt.

1.7 Dommens indhold

På Gibraltars omfatter en domstols dom i reglen kun dommerens afgørelse og eventuelle kendelser vedrørende sagens parter. Dommeren er imidlertid forpligtet til skriftligt at begrunde hovedindholdet af den afsagte dom, medmindre begrundelsen finder sted mundtligt og optages på bånd af retten. Dommeren har beføjelse til at holde begrundelsen i så korte og enkle vendinger, som sagen tillader. Begrundelsen fremsættes normalt mundtligt under retsmødet, men den kan fremsættes senere enten skriftligt eller på et hertil berammet retsmøde. I de tilfælde, hvor sagen er afgjort uden retsmøder, er dommeren forpligtet til at udarbejde en begrundelse, som retten sender til begge parter.

1.8 Refusion af udgifter

Det er begrænset, hvor store omkostninger der kan godtgøres. For øjeblikket kan den part, der får medhold, kræve at få følgende omkostninger godtgjort: betalte retsafgifter

et beløb på højst 260 GBP til juridisk rådgivning, hvis kravet er forbundet med en anmodning om nedlæggelse af fogedforbud (forbud mod at foretage en bestemt handling) eller en kendelse om at udføre et bestemt arbejde, f.eks. påbud til en husvært om at udføre reparationer; ud over disse kategorier godtgøres ingen juridiske omkostninger

en godtgørelse til den vindende part og eventuelle vidner på højst 90 GBP pr. dag for tabt arbejdsfortjeneste i forbindelse med retsmøderne rimelige udgifter til vidners eller partens rejse og overnatning

hvis dommeren har givet tilladelse til, at der indkaldes en ekspert som vidne, og den pågældende part efterfølgende vinder sagen, kan dommeren pålægge taberen at bidrage til omkostningerne. Dommeren skal imidlertid sikre, at der højst betales 200 GBP pr. ekspertvidne. Beløbet dækker undertiden ikke hele honoraret til eksperten, især ikke hvis eksperten udfærdiger en rapport og deltager i retsmøder.

Hvis en part har udvist urimelig adfærd, kan dommeren pålægge vedkommende at betale yderligere omkostninger.

Hvis kravets størrelse overgår grænsen for småkravsproceduren, men dommeren har besluttet, at sagen skal behandles efter småkravsproceduren, bliver omkostningerne vurderet i overensstemmelse med denne procedure, medmindre parterne er enige i, at den fremskyndede procedures bestemmelser om omkostninger bør anvendes.

1.9 Klagemulighed

Hvis den tabende part ønsker at anke dommerens afgørelse, skal en sådan anke først godkendes. Hvis den tabende part deltager i det retsmøde, hvor dommen afsiges, kan der ved retsmødets afslutning anmodes om en sådan godkendelse.

Sagsparten, som ønsker at anke afgørelsen, skal have gode grunde til at anke. Det er ikke tilstrækkelig begrundelse til at anfægte dommerens afgørelse, at man mener, at afgørelsen er forkert.

En sags parter, som ønsker at anke, skal gøre det hurtigt. En sagspart, der ønsker at anke, har kun begrænset tid til at indgive anken.

Hvis den tabende part hverken selv var til stede eller repræsenteret under retsmødet, har denne mulighed for at anmode om, at dommen ophæves, eller at sagen genbehandles.

I så fald skal der indsendes en begæring herom senest 14 dage efter, at dommen er modtaget. Begæringen udfærdiges på en formular N244 (application notice), som fås ved henvendelse til retten.

Retten underretter herefter sagens parter om, hvornår de skal give møde i retten med henblik på rettens behandling af begæringen.

Dommeren vil kun imødekomme ansøgningen om at få en dom ophævet, hvis:

den pågældende sagspart havde en god grund til

ikke selv at deltage eller være repræsenteret på mødet eller

ikke at give retten skriftlig meddelelse herom,

og den pågældende part har en rimelig udsigt til at få medhold ved en genbehandling.

Hvis begæringen godkendes, og dommen ophæves, berammer retten et nyt retsmøde til behandling af sagen. I en ukompliceret sag kan dommeren beslutte at behandle sagen umiddelbart efter behandlingen af begæringen.

Sidste opdatering: 30/11/2021

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.